

prti, ni smel nihče drugi, kakor zdravnik in od njega odločeni služebniki.

Noben za kugo umrli se ni smel v mestu in okoli cerkve pokopati, ampak le na kužnem pokopališču, ki je bilo zunaj mesta v celo samotnem kraju. Voz, na katerem so mrlice na pokopališče vozili, moral je imeti beli križ, da ga je vsak človek od daleč lahko spoznal in se ga izogibal.

Tujec, ki je prišel od drugod, moral je imeti potrdilo, da pride iz zdravega kraja. Kužni komisarji so morali na to paziti, da so se kužne postave točno izvrševale. Kdor se je le količkaj zoperstavljal, bil je ostro kaznovan.

V poznejših časih je bilo zaukazano še marsikaj drugega. — a kugi, temu groznemu sovražniku človeštva, se ni moglo nič ustavljati, nič pota zabraniti. Naj so ceste bile zagrajene in zavarovane še tako dobro in vse duri zaprte, priplazila se je vendar kuga ravno tako lehko v sredino največjih mest, kakor je vkljub vsej previdnosti našla po deželi pot tudi v celo samotne kočice.

Se je toraj v katerem še neokuženem kraju enega jutra naglo razglasilo, da je v tej ali uni hiši umrl po noči kdo za kugo in da je tudi drugim slabo postalo, — o koliki strah se je polastil vseh prebivalcev! In kako tudi bi ne trepetali strahu, vsaj je vsem bilo le pre-dobro znano, da pred kugo niso nikdar in nik-jer zavarovani.

Marsikteri se počuti zdaj še celo dobro; zdrav je, kot riba in morebiti tudi prav dobre volje, pa kakor bi kaka strupena sapa bila po njem pihnila, postane mu slabo, enemu pri delu drugemu v družbi prijateljev.

In zdaj hira, kakor cvetljica, ktero je bila slana poparila in zapade prej ali slej črnej smrti. Zopet drugega pa se bolezen loti mahoma z vso močjo, in v istem hipu je tudi po njem.

Kri, od kužnega strupa razvneti kipi in vre po vseh žilah in človek, omamljen od groz-ne vročine se zgrudi. Za en trenutek se še zave in spozna smrtno nevarnost. Kaj rad bi še od-šel grozni smrti, toda zastonj. Udje so mu vže popolnoma odreveneli in noge ga ne nesejo več. Kamor je bil padel, ondi obleži in sklene svoje življenje, — zapuščen od vseh.

(Dalje prih.)

Smešnica 17. Nemškutarski prvak celjski advokat ali dohtar Glantschniggggg prizadeva si svojo nevednost pravilno slovenski pisati s tem nekako poravnovati, da piše robato „bindiško“ brozgo. Naj mu služi sledeče v zgled za nemškutarskega liberalčeka po sili Kmetskega prijatelja: „Herr birt čuješ: Seidl vina, ein Stikl kruha, einen Parcellen pratl mit hren!“

A. B.

Razne stvari.

(Slovensko društvo) prosi, naj mu dotični gospodje hitrej ko mogoče dopošljejo poročila, kateri politični, davkarski, sodnijski in poštni uradniki so nezmožni slovenščine.

(Čitalnici celjske) so nemčurški ponočnjaki dvakrat šipe na oknih vbili pa dr. Glantschnigg še o tem v svojem Prijatlu ni ničesar čul.

(Tistih 100 fl.) Celjani nemčurji še niso nikomur dali, katere so baje zložili kot nagrado tistemu, ki jim ovadi človeka, ki je cesar-Jožefovo podobo s kamenjem obtolkel, čeravno je „Grazer Volksblatt“ poročal, da je nekega nemškega uradnika sin to storil. Svetujemo jim, naj dajo tistih 100 fl. bivšemu komedijantu Besozziju. Zasluga za nemčurje ima dovolj z brez-obzirnim psovanjem na Slovence in za žejo bi mu 100 fl. več časa služilo.

(Smreke) kradejo pri sv. Martinu v Rožni dolini. Kajbiču so jih posekali 140.

(Kosmata „laž“) je v zadnjem „Prijatlu“. Lisjak pravi, da je Slovensko društvo v Šoštanji sklenilo za cesarjevo svečanost uporabiti samo cesarske in slovenske zastave, štajerske pa v nemar puščati. To ni res; kajti v dotični resoluciji sploh o nobenih zastavah ni govora. Nachtwachterca je se tukaj najprvle zglasila; čudno pa je, zakaj dr. Glantschnigg, ta nemškutarski prvak, slovenske resolucije ne bere, preden o njej poroča. Če slovenski ne ume, pa bi naj „Südsteirische Post“ bral, tam je resolucija nemški tiskana.

(Celjski brivec) Jožef Gros se je pretečeno saboto zjutraj obesil v svojem stanovanju. Neprenosljive bolečine so ga spravile tako daleč.

(Volitve v okrajni zastop Celjski) so se danes izvršile. Načelnikom je voljen g. notar Sajovic, namestnikom g. dr. Glantschnigg; kot odborniki pa gg.: Lenko, Jelek, Negri, Žuža, Stiger, Zangger. V načelništvu je tedaj ostalo pri starem — le nemškutarski prvak je vplezal, mož ki ne plačuje nobenih okrajnih doklad. To je le pri zagrizenih liberalcih in nemčurjih mogoče.

(Vojaške vaje) vršijo se od 30. aprila do 12. maja za pionirje v Ptuj, od 28. maja do 9. junija za 47. regiment v Mariboru, in za 87. regiment v Ptuj in Gradci, za 9. in 27. lovski bataljon v Gradci in za 20. lovski bat. v Celji.

(Ljubljanski Zvon) objavil je v 4. zvezku: Cyclamen, Pisma iz Zagreba, Po mladostni dobi. Bajke in povesti o Gorjancih. Naše obzorje. V spomin 125letnice Vodnikovega rojstva, Na bregu, Vita vitae meae, Vrlemu možu, Če moraš od tod. Poslednje pismo, Knez Pes-Marko, Ivan Šolar in dr. Kočevar, Slovenska

književnost. Nemška knjiga o Rusiji. Dva nova poljska groba. Slovenski glasnik.

(Obsojeni) so bili v Celji: Fuhrman starši na 3 leta, Fuhrman mlajši na 3 mesece zaradi goljufije, dalje zavoljo tepenja fantje — „pojbari“ v Voličini sv. Lenartskega okraja: Jožef Postrak je dobil 10 mesecev ječe, Jozef Rebernik 8, Janez Ferijančič 6, M. Lipko 6, Jožef Vraz 6, Franc Kranjc 5 in Jožef Ribič 3 mesece, naposled J. Leskošek in Jakob Kozar zaradi goljufije in požiganja 2½ leta težke ječe. Bližnja seja porotnikov bo 4. junija.

(Narodne biblioteke) je g. Krajec v Novem mestu na Kranjskem izdal 2. snopič, cena 15 kr. Deset snopičev vkup velja 1 fl. 50 in če se tako naroče, dopolnje se poštne proste naročniku. To književno podjetje moramo vrlo podpirati.

(Slovenci zmagali) so v Brašlovcah. Udeležilo se je 225 volilcev, iz III. reda volilnega 129, iz II. 59 in iz I. 37. Narodna stranka je dobila v III. redu 99 glasov 30, v II. 56 proti 3 in v I. 26 proti 11. Nemškutarji so popolnem ob tla vrženi.

(Novo knjigo) je izdal g. profesor And. Senekovič v Ljubljani pod naslovom: Fizika za nižje razreda srednjih šol. Knjiga ima 200 slik in je izborna lepo slovenski pisana. Založil jo je g. Kleinmayr & Bamberg v Ljubljani.

(V Lobnici) nad Mariborom je 3letnej deklici Marije Petelinčeve se užgala obleka in revica je zgorela.

(Konjske tate) zgrabili so pri Spielfeldu, konj krast so hodili v Slovens. graški okraj.

(Za nemški Schulverein) so v Celji napravili „teater“, pa ni prišlo toliko ljudi, da bi stroške poplačali. Schulverein pa ni dobil nič.

(V Stojncih) se je ogenj vnel pri Valenkovi. Od 15 pogorelcev bilo je 10 zavarovanih.

(Mariborsko učiteljsko društvo) ima 28. t. m. občni zbor.

(Koroški Slovenci) zahtevajo slovenskih poštних dopisnic in slovenščine zmožnih uradnikov. To je mestni zastop celovski strašno razdražilo in upijali so, da v Celovci in v okolici ni Slovencev. Čudno pa je, da tako kričali niso koroški Nemci, ampak od inod pritepljeni in privandrani nemčurji. Na Štajerskem je ravno tako.

(V Kalobji) so 86letnega Jurija Tanška tako hudo natepli, da je v smrtnej nevarnosti, 73letni Ursuli Pirc pri Celji pa roko zlomili.

(V Vojniku) je umrl Titus Pötscher (Pečar) dopisun celjske „Nachtwachterce“ in poprej „Celjanke“.

Loterijne številke:

V Gradci 21. aprila 1883: 75, 59, 43, 36, 68.
Na Dunaji „ „ 4, 61, 67, 18, 47.

Prihodnje srečkanje: 5. maja 1883.

Oznanilo.

Na štajerskeje deželjskeje kmetijskeje šoli v Grottenhofu pri Gradci bo za čas od 1. okt. 1883 naprej oddanih več štipendij z letnim do-neskom 120 fl. in 100 fl.

Prošniki za ove štipendije morajo pri vstopu v kmetijsko šolo najmenje 16 let stari biti, zdravi, cepljeni zoper osepnice, samični, pošteni in v predmetih ljudske šole podučeni.

Prošnje morajo prošniki sami osebno vlagati pri ravnateljstvu kmetijske šole konči do 31. julija 1883.

Dodati imajo: krstni list, spričevalo od zdravnika, da so zdravi in cepljenje zoper osepnice prestali, šolska spričevala, potrdilo od župana, da so Štajerci, dobrega obnašanja in če imajo kaj premoženja ali ne.

Zneski štipendij se učencem ne izplačujejo na roko, ampak se obrnejo v poplačanje stanovanja in hrane. Za poduk ni treba ničesar plačevati.

V Gradci dne 14. aprila 1883.

Deželni odbor štajerski.

Razglas.

Dne 6. maja t. l. (v nedeljo) ob 11. uri predpoldnem je izvanredni občni zbor mariborske posojilnice.

Dnevni red:

1. Posvetovanje o ustanovi g. Franca Rapoca;
2. Volitev enega nadzornika.

Ravnateljstvo.

GLASOVIR skoraj čisto nov, prodaja se iz proste roke. — Napravljen je po najnovejšem sistemu in ima 6¾ oktav. — Stal je 230 fl., a nekoliko se v ceni prijenja. 1—2

Majhen vinograd

5 minut od železniške postaje Poličanske v prekrasnej legi je za prodati. Zraven je viničarija z opeko krita, hlev. Posestvo meri okolo 3 orale, teh je 1 dober oral vinograda z močnim in izvrstnim trsom zasajenega, drugo je travnik z drevjem. Prodaja se iz proste roke, cena 2000 fl. plačilni pogoji dobri.

Več pové g. Mahorič v Poličanah.